

ผลการเรียนโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรและการสอนแบบคู่มือครูที่มีต่อความสามารถในการอ่านสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

The Effects Learning with the Phonics Teaching Approach Using the Reinforcement Behavioral Adjustment Technique Token Economy and the Teacher's Handbook Teaching Approach on Word Reading – Spelling of Students with Learning Disabilities

รุจิรา ลายเมฆ¹, พัฒนานุสรณ์ สธภาพวงศ์², นิราศ จันทรจิตร³

Ruchira Laimek¹, Pattananusorn Sathapornwong², Nirach Janthornjit³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และ 2) เปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิคการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรและการสอนแบบคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนช่วงชั้น 2 โรงเรียนบ้านเขินราษฎร์เกษมศรี สำนักงานเขตพื้นที่หนองบัวลำภู เขต 2 ปีการศึกษา 2551 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านสะกดคำ จำนวน 10 คน

แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 5 คน โดยการใช้แบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แผนการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร 2) แผนการสอนแบบคู่มือครู อย่างละแผนทำการ

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ อาจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ M.Ed. Candidate in Educational Psychology, Faculty of Education, Mahasarakham University

² Assistant Professor Dr., Faculty of Education, Mahasarakham University

³ Lecturer Dr., Faculty of Education, Mahasarakham University

สอนแผนละ 60 นาที 3) แบบทดสอบการอ่านสะกดคำจำนวน 1 ฉบับ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ 4) แบบทดสอบการอ่านสะกดคำ จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานคือ การทดสอบขนาดความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่โดยเรียงลำดับเครื่องหมายของวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test) และการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรสองชุดของแมน - วิทนี ยู (The Mann - Whitney U Test)

ผลการวิจัยพบดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร มีความสามารถในการอ่านสะกดคำหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร มีความสามารถในการอ่านสะกดคำสูงกว่าเด็กที่เรียนด้วยการสอนแบบคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การอ่านสะกดคำ, การสอนแบบโฟนิกส์, การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร, การสอนแบบคู่มือครู, เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ABSTRACT

The purposes of this study were to: 1) development of word reading - spelling of the students with learning disabilities problems which will be effective, must use techniques of teaching and reinforcement behavioral adjustment to stimulate children to generate learning which are different from normal children in organization of learning and teaching to be efficient. and 2) compare word reading - spelling with learning disabilities problems before and after the phonics teaching approach together with using the reinforcement behavioral adjustment technique with Token Economy; and to compare word reading-spelling with learning disabilities problems using the phonics teaching approach together with using the reinforcement behavioral adjustment technique with Token Economy and the teacher's handbook teaching method. The sample consisted of 10 second-interval students at Ban Soen Rat Kasem Si School under the Office of Nong Bua Lam Phu Educational Service Area Zone 2 in the second semester of the academic year 2008. They were assigned to an Experimental group and a control group, 5 students

each; obtained using the purposive sampling technique. The instruments used in the study were: 1) phonics learning plans together with using the reinforcement behavioral adjustment technique with the Token Economy, 2) teacher's handbook teaching plans, 20 plans each, each taught for 60 minutes ; 3) a 30 - item 4 - choice test of word reading-spelling with difficulties ranging .22 - .79, discriminating powers ranging .22 - .67, and a reliability of .81; and 4) 30 - item (Word) test of word read-spelling. The statistics use for testing hypotheses were Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks test and the Mann - Whitney U test

The results of the study were as follows :

1. The students who learned using the phonics teaching approach together with using the reinforcement behavioral adjustment technique with Token Economy showed gains in word reading-spelling from before the experiment at .05 level of significance.
2. The students who learned using the phonics teaching approach together with using the reinforcement behavioral adjustment technique with token economy indicated more word reading-spelling ability than those who learned using the teacher's handbook teaching approach at the .05 level of significance.

Keywords : reading - spelling, phonics teaching, Token Economy, Teacher's Handbook Teaching, Learning Disabilities

บทนำ

การศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิตในสังคมซึ่งประกอบด้วยคนปกติและคนที่มีความบกพร่อง ซึ่งการดำเนินชีวิตไม่สามารถแยกออกจากกันได้ การศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้คนปกติกับคนที่มีความบกพร่องสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นสุข รัฐบาลจึงให้ความสำคัญในการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยคำนึงถึงสิทธิและความเสมอภาคทางการศึกษา และได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.

2545 กระทรวงศึกษาธิการ การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลที่มีความบกพร่อง วิวัฒนาการทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในปัจจุบันส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพและคุณภาพในกระบวนการศึกษา ตลอดจนการทำงานและการดำรงชีพอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข และศักดิ์ศรีของบุคคลที่มีความบกพร่องเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป ดังนั้นแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อบุคคลที่มีความบกพร่อง จึงต้องจัดให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ วิสัยทัศน์ และภูมิปัญญาของ

บุคคลที่มีความบกพร่องและคนทั่วไปในสังคม การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonic) เป็นการนำหลักการทางภาษาศาสตร์มาใช้ในการสอนอ่านสอนเขียน โฟนิกส์ (Phonic) เป็นคำคุณศัพท์ที่คำนาม คือ Phone แปลว่าเสียง ในที่นี้หมายถึงเสียงในภาษานั้นคือ เสียงพยัญชนะและสระ คำประกอบขึ้นด้วยพยัญชนะ สระ และหรือตัวสะกด วิธีนี้ใช้สีเป็นตัวกำหนดเสียง (สระหรือพยัญชนะ) เช่น คำที่ประสมด้วยสระอาในหน้าเดียวกัน สระอา อาจใช้สีแดงทั้งหน้า ทุกครั้งที่เด็กได้ยินเสียงสระอา ก็จะเห็นสีแดง ทุกครั้งที่ตัวสระอาเท่านั้นที่เป็นสีแดง ส่วนตัวพยัญชนะที่ประกอบขึ้นเป็นคำอาจมีสีอื่น การที่นักเรียนได้ยินเสียงอาและมองเห็นตัวลากข้างสีแดงจะช่วยให้เด็กถ่ายโยงความรู้ได้ เมื่อพบคำอื่นที่ประสมด้วยสระอาทำให้เด็กอ่านได้ เสียงพยัญชนะเดียว พยัญชนะควบกล้ำ ตัวสะกดก็ใช้หลักอันเดียวกัน ควรสอนคำพยางค์เดียวก่อนแล้วจึงตามด้วยคำหลายพยางค์ (ผดุง อารยะวิญญู, 2542)

การสอนแบบโฟนิกส์ ซึ่งใช้ในการสอนอ่านเขียนมีหลักการในการแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียน เพราะวิธีการสอนโดยการสอนอ่านเป็นคำที่เรียกว่า Whole language ซึ่งใช้มาเป็นเวลานานไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะทำให้นักเรียนมีปัญหาในการอ่านคำใหม่ๆ เพราะระบบการสอนอ่านเป็นคำ สอนให้นักเรียนอ่านด้วยความจำ และเมื่อพบคำใหม่ก็มักจะอ่านด้วยการเดา (guess work) วิธีโฟนิกส์เริ่มต้นด้วยการสอนให้นักเรียนรู้จักแยกแยะหน่วยเสียงหรือถอดรหัสเสียงซึ่งมีทั้งหมด 42 เสียง

(Phonemic awareness /decoding) ก่อนที่จะอ่านเป็นคำ และเมื่อเอาหน่วยเสียงมาเชื่อมกับตัวอักษร (letter sound correspondence หรือ phonics) นักเรียนก็สามารถที่จะอ่านเป็นคำได้ง่ายดาย และชัดเจนชัดคำการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์ต้องสอนอย่างเป็นระบบ เป็นลำดับตามขั้นตอน (จารุวรรณ สายสิงห์, 2546 : 6)

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ก่อน และหลังการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และการสอนแบบคู่มือครู

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หลังการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรสูงกว่าก่อนการสอน
2. ความสามารถในการอ่านสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ที่ใช้การสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรสูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบคู่มือครู

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนบ้านเขินราษฎร์เกษมศรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านระดับสติปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้อน จำนวน 22 คนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ด้านการอ่านที่กำลังศึกษาในระดับช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 10 คน โดยวิธีแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากโรงเรียนดังกล่าวมีจำนวนนักเรียนเพียงพอแก่การเก็บรวบรวมข้อมูล จึงแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านสะกดคำแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และแผนการอ่านสะกดคำแบบคู่มือครู ทำการสอน แผนละ 60 นาที

2. แบบทดสอบการอ่านสะกดคำ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ 30 ข้อ

3. แบบทดสอบการอ่านสะกดคำ จำนวน 1 ฉบับ 30 คำ
การทดลอง

ใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้ Randomized two groups pretest posttest design โดยมีขั้นตอนการทดลองดังนี้

1. ผู้วิจัยขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนบ้านเขินราษฎร์เกษมศรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 เพื่อดำเนินการทดลอง

2. ทำการสอบก่อนการทดลอง (Pretest) ทั้งสองกลุ่มโดยใช้แบบทดสอบการอ่านสะกดคำชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ 30 ข้อ และแบบทดสอบการอ่านสะกดคำ จำนวน 1 ฉบับ 30 คำ

3. ทำการสอนกลุ่มทดลองด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และกลุ่มควบคุมตามแผนการสอนคู่มือครูโดยผู้วิจัยทำการสอนเองทั้งสองกลุ่ม

4. หลังจากสิ้นสุดการทดลองสอนใช้แบบทดสอบชุดเดิม ทำการสอบหลังการทดลอง (Posttest) ทั้งสองกลุ่ม ระยะเวลาในการทดลองกระทำในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ใช้เวลาในการทดลอง 20 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง โดยไม่รวมเวลาที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำก่อนและหลังการทดลองใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร โดยใช้ทดสอบขนาดความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่โดยเรียงลำดับเครื่องหมายของวิลคอกซัน (The wilcoxon matched pairs signed - ranks test)

2. เปรียบเทียบความสามารถ การอ่านสะกดคำ ก่อนและหลังการทดลองใช้ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิค การปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร โดยให้ การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่า เฉลี่ยของประชากรสองชุดของแมน-วิทนี ยู(The mann - whitney u test)

ผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริม แรงด้วยเบี้ยอรรถกร มีความสามารถในการอ่าน สะกดคำหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริม แรงด้วยเบี้ยอรรถกร มีความสามารถในการอ่าน สะกดคำสูงกว่าเด็กที่เรียนด้วยการสอนแบบ คู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ในการพัฒนาการอ่านสะกดคำของ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้วิธี การสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิค การปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ทำให้นักเรียนมีความสามารถอ่านสะกดคำ หลังทดลองเพิ่มขึ้นจากก่อนการทดลอง และ มีความสามารถอ่านสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ เรียนแบบคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันเพ็ญ เดียวสมคิด (บทคัดย่อ : 2551) พบ

ว่านักเรียนที่เรียนแบบโฟนิกส์มีความพร้อมทาง ภาษาไทยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และมีความสามารถจำแนกภาพ จำแนกเสียง การรู้คำศัพท์ ความเข้าใจในการ ฟัง สามารถใช้สายตารู้ความสัมพันธ์ระหว่าง ภาพและสัญลักษณ์ดีขึ้น และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ Rayner และคณะ (2002 : 86) พบว่า นักเรียนที่ได้เรียนกฎต่างๆ ของวิธีการ เรียนการสอนแบบโฟนิกส์สามารถอ่านคำใหม่ๆ ที่ให้อ่านได้มากกว่านักศึกษาที่ฝึกฝนการอ่าน แบบ Whole-word นอกจากนี้ยังมีงานวิจัย ในชั้นเรียนอีกหลายๆ ชิ้นซึ่งเปรียบเทียบวิธี การสอนแบบโฟนิกส์กับวิธีการสอนภาษาแบบ Whole-word การสอนภาษาแบบโฟนิกส์อย่าง เป็นระบบก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ผลต่อการอ่าน สูงกว่าวิธีการอื่นๆ สำหรับผู้อ่านระยะแรกเริ่ม

จากการใช้การสอนแบบโฟนิกส์ร่วม กับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรง ด้วยเบี้ยอรรถกร ทำให้นักเรียนมีความสามารถ ในการอ่านดีขึ้นสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การสอนแบบโฟนิกส์มีหลักการสอน ที่เน้นถึงความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ของเสียงซึ่งมีหน่วยเสียงย่อย ต่างๆ กัน เมื่อผู้เรียนได้รับการสอนให้เรียนรู้ การใช้ความรู้เกี่ยวกับเสียงของพยัญชนะและ สระแล้ว จึงเป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่าน ออกเสียงคำต่างๆ ได้ง่ายดาย ดังที่ Weaver (1994) ที่กล่าวว่าการสอนแบบ โฟนิกส์เป็นวิธีการสอนที่สามารถช่วยพัฒนา ความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกด คำ เช่นเดียวกับ Morrison (1968 : 24-25)

ที่กล่าวว่าโฟนิคส์เป็นกิจกรรมการเรียนการสอน ที่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำ ทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้เมื่อนักเรียนพบคำที่มีความคล้ายกัน Glazer (1998 : 171-173) การผสมผสานการเรียนการสอนแบบ โฟนิคส์และการสอนภาษาโดยรวม สามารถช่วยให้ผู้อ่านได้มีประสบการณ์ในการอ่านจากสื่อของจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเพลิดเพลินในการอ่าน ตั้งแต่เริ่มเรียนและเห็นคุณค่าของการเรียนความสัมพันธ์ของเสียงและสัญลักษณ์ของเสียง (ตัวอักษร) เพราะปรารถนาที่จะอ่านเรื่องที่สนิใจนั้นให้ได้ (นฤมล วุฒิปรีชา. 2540 อ้างอิงมาจาก Bone, 1992) วิธีการสอนแบบโฟนิคส์สัมพันธ์กับทักษะในการเรียน ไม่ว่าจะเป็น ฟัง พูด อ่าน เขียนและสะกดคำ ซึ่งเมื่อผู้เรียนแยกแยะหน่วยเสียงเป็นจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจและอ่านสะกดคำได้ และเมื่อผู้เรียนพบคำใหม่ ก็ใช้หลักแยกแยะหน่วยเสียงอ่านได้ การสอนแบบโฟนิคส์ยังดึงดูดความสนใจในการเรียน และยังสามารถแสดงถึงรูปแบบความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรของคำนั้นๆ ให้ผู้เรียนได้เห็นอย่างชัดเจน กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการอ่านออกเสียง เป็นการส่งเสริมการอ่านออกเสียงของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการที่ผู้เรียนได้มีการฝึกฝนการอ่านออกเสียงและการฝึกการสะกดคำ และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิญญูศิริ (2544) พบว่าในขั้นตอนของการสอนด้วยวิธีแบบ โฟนิคส์ยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนจดจำคำได้ดียิ่งขึ้น เช่นในขั้นตอนการจำแนกเสียงสระและพยัญชนะโดยใช้

แผนผังใยแมงมุม ทำให้ผู้เรียนรู้จักการวิเคราะห์สังเกต รู้จักสรุปความคิดรวบยอด ทำให้ง่ายต่อการอ่านและทำให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้ ส่งเสริมความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. นอกจากนี้วิจัยได้นำเทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร เข้ามาใช้ร่วมกับการสอนแบบโฟนิคส์ การเสริมแรงในลักษณะนี้จะทำให้พฤติกรรมเป้าหมายที่ได้รับการเสริมแรงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของของ Skinner (1959 : 214 - 220) ที่กล่าวว่าทำให้เบี้ยอรรถกรเป็นการเพิ่มความสามารถในการอ่านและพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนเพิ่มขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเอาการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรมาเป็นตัวการเสริมแรง อำภา จันทรกุล และอัญชัน เกียรติบุตร (2530 : 92) ที่กล่าวว่า เบี้ยอรรถกรสามารถใช้เป็นแรงเสริมในการสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ดี และ ทศพร จันทนราช (2534 : 57-60) ที่ศึกษาเปรียบเทียบผลการเสริมแรงด้วยเบี้ย อรรถกรกับการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนเขียนสะกดคำได้เพิ่มมากขึ้นหลังจากนักเรียนได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การจัดการเรียนการสอน

แบบโฟนิกส์ ไม่ควรให้นักเรียนท่องจำอย่างเดียวนานเกินไป แต่ควรนำสื่อรูปภาพประกอบการท่องจำ เพื่อเพิ่มความรู้ด้านความหมายของคำ

1.2 ควรใช้การเสริมแรงวิธีอื่นๆ เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำ

1.3 ควรนำวิธีการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรไปใช้ในการปรับพฤติกรรมอื่นๆ เช่น การเขียนสะกดคำ

1.4 ควรให้การเสริมแรงในทันทีที่เด็กสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องตามที่กำหนด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

2.1 ควรวิจัยเปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนที่มีปัญหา

ในการเรียนรู้ โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรกับการสอนวิธีอื่น

2.2 ควรวิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

2.3 ควรวิจัยผลของการนำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรกับวิชาอื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา.

จารุวรรณ สายสิงห์. (2546). **การผสมผสานการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนภาษาโดยรวมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง ความเข้าใจในการอ่านการเขียนสะกดคำและความคิดเห็นต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. ปริญญาโท ศศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ทศพร จันทนราช. (2534). **การเปรียบเทียบผลของการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรกับการใช้เสริมแรงทางสังคมที่มีต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยท่าบง จังหวัดนครราชสีมา**. ปริญญาโท ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ผดุง อารยะวิญญู. **การเรียนรู้ร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ**. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542.

วิญญูวดี กุลจุลา. (2544). **การใช้ W.Phon ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำเสียง
สั้นพยางค์เดียวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/9.** (รายงานวิจัยในชั้นเรียน) เชียงใหม่
: โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลล์วิทยาลัย.

อำภา จันทรสกุล และอัญชัญ เกียรติบุศกร. (2531). **การปรับพฤติกรรมทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ
: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Glazer S.M. (1998). **To Phonic or not.** Q Proquest : Chiang Mai University Library.

Hughes, J. M. (1972). **Phonics and the teaching of reading.** _London : Evans Brothers
Limited._

Morrison I.B. (1968). **Teaching reading in the elementary school.** The Ronald Press
Company. New York.

Rayner et.al. (2002). How should reading be taught ? **Scientific American,** _85-91.

Skinner, B.F. (1959). **Science and Human Behavior.** New York. Macmillan.

Weaver C. (1994). **Reading Process and Practice** : From spcio-psycolinguistic to whole
language. Portsmouth. NH.